

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSO Bożena Jaskuła

Protokolant : Monika Śpionek

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) z siedzibą w W.

o odszkodowanie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego (...) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym (...) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie (...) tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 02 sierpnia 2013 r. skierowanym przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) z siedzibą w W. powódka A. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty (...) (...) tytułem odszkodowania za spadek wartości jej nieruchomości położonej w M. wywołany utworzeniem (...) Ograniczonego (...) ((...)) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kwoty (...) zł odszkodowania stanowiącego rewitalizację akustyczną budynku ww. mieszkalnego wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych, w tym także kosztów zastępstwa procesowego (pozew - k. 2-10).

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że jest właścicielką nieruchomości położonej w M. przy ul. (...) o powierzchni (...) ha, zabudowanej domem mieszkalnym o pow. (...)⁽²⁾. W momencie zakupu tej nieruchomości bliskość lotniska w W. nie była dla powódki zbyt uciążliwa, jednak z każdym następnym rokiem natężenie ruchu lotniczego wzrastało, zaś szczególnie w okolicach 2005 r. kiedy nastąpiła rozbudowa terminala. Na podstawie uchwały nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 r. ww. nieruchomość znalazła się w granicach nowoutworzonego (...). W następstwie zwiększonego ruchu lotniczego immisje związane z działalnością lotniska stały się dla niej szczególnie uciążliwe. Spowodowało to dodatkowo obniżenie wartości jej nieruchomości oraz konieczność dokonania rewitalizacji akustycznej budynku mieszkalnego posadowionego na ww. działce.

W odpowiedzi na pozew Przedsiębiorstwo Państwowe (...) w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego oraz o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego (odpowiedź na pozew - k. 68-80).

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana wskazała, że przypisanie pozwanemu odpowiedzialności na podstawie art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.) wymaga wykazania ograniczeń w sposobie korzystania z nieruchomości wynikających z utworzenia (...), a także tego, że korzystanie z niej w sposób dotychczasowy lub z w sposób zgodny z jej przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone. Ponadto wymaga wykazania poniesienia szkody, która pozostaje w związku z ograniczeniami wynikającymi z objęcia danej nieruchomości (...) oraz istnienia związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy szkodą a ograniczeniami wynikającymi z objęcia danej nieruchomości (...). W ocenie pozwanego strona powodowa nie wykazała, aby w budynku mieszkalnym należącym do powodów nie istniał odpowiedni poziom klimatu akustycznego. Ponadto powodowie nie wykazali, że jakoby na terenie należącej do nich nieruchomości, w związku z jej położeniem przekroczony, jest dopuszczalny poziom hałasu. Położenie nieruchomości powodów poza strefami (...) nie powoduje bowiem powstania w ww. nieruchomości żadnych nowych ograniczeń, które przewiduje § 5 uchwały nr (...). Wobec tego nie wykazali oni również, aby wprowadzenie (...) spowodowało konkretna szkodę w ich nieruchomości, obniżając jej wartość.

W dalszym toku sprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. K. jest właścicielką nieruchomości położonej w M. przy ul. (...), o pow. (...) ha, zabudowanej budynkiem mieszkalnym w zabudowie szeregowej o pow. (...) m⁽²⁾. Dla ww. nieruchomości Sąd Rejonowy w P. prowadzi księgę wieczystą o nr (...) nr (...) (**dowód:** wydruk treści księgi wieczystej z dnia 17 lipca 2013 r. – k. 19-28).

Uchwałą nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 r., która weszła w życie 04 sierpnia 2011 r., utworzono (...) Ograniczonego (...) ((...)) dla (...) im. (...) w W.. Na mocy tej uchwały nieruchomość powodów znalazła się w (...), lecz poza strefą (...) i strefą (...) (**okoliczność bezsporna;** k. 92). Zgodnie z powyższą uchwałą w strefie Z1 zakazano przeznaczania terenów pod zabudowę mieszkaniową jedno i wielorodzinną, mieszkaniowo-usługową, zagrodową, zamieszkania zbiorowego, związaną ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, szpitale i domy opieki społecznej. Zakazano lokalizowania budynków o funkcji mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, zagrodowej, zamieszkania zbiorowego, szpitali, domów opieki społecznej oraz o funkcjach związanych ze stałym pobytem dzieci i młodzieży, jak również zakazano zmiany funkcji budynków istniejących na budynki o funkcjach opisanych powyżej. W strefie Z2 zakazano przeznaczania terenów pod szpitale i domy opieki społecznej oraz pod zabudowę związaną ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, lokalizowania budynków o funkcji szpitali, domów opieki społecznej oraz o funkcjach związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz zmiany funkcji budynków istniejących na budynki o funkcjach związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, szpitali i domów opieki społecznej oraz określono, że w nowo projektowanych budynkach należy zapewnić izolacyjność akustyczną ścian zewnętrznych, okien i drzwi w ścianach zewnętrznych, dachów i stropodachów – zgodnie z ustawą z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane i przepisami wykonawczymi do tej ustawy; a w istniejących budynkach należy zastosować zabezpieczenia zapewniające klimat akustyczny w pomieszczeniach zgodnie z ustawą z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane i przepisami wykonawczymi do tej ustawy (**dowód:** uchwała nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 r. – k. 32-34).

Pismem z dnia 18 lipca 2013 r. powódka A. K. wezwała Przedsiębiorstwo Państwowe (...) w W. do dobrowolnego spełnienia świadczenia poprzez zapłatę na ich rzecz odszkodowania za konieczność poniesienia nakładów akustycznych oraz spadek wartości należącej do nich nieruchomości. Jednocześnie powodowie wezwali pozwanego do zajęcia stanowiska w sprawie zaproponowanego odszkodowania w nieprzekraczalnym terminie do dnia 29 lipca 2013 r. (**dowód:** wezwanie do dobrowolnego spełnienia świadczenia – k. 29-30).

Pomimo upływu terminu strona pozwana nie ustosunkowała się do żądań powodów zawartych w piśmie z dnia 18 lipca 2013 r.

W dniu 27 lutego 2015 r. dokonano pomiarów izolacyjności przegród zewnętrznych. W dniach 25 lutego 2015 r. oraz 01 marca 2015 r. dokonano pomiarów hałasu w środowisku. Pomiarów izolacyjności dokonano metodą elementu opisaną w normie (...) (...). Zgodnie z przeprowadzonymi badaniami na działce powódki nie występują przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, zarówno w porze dziennej jak i w porze nocnej w odniesieniu do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 01 października 2012 r. Przeprowadzone badanie w zakresie izolacyjności przegród oraz spełniania wymagań przez ściany wykazało, że posiadłość powódki jest chroniona akustycznie w stopniu wystarczającym, zgodnie z obowiązującymi normami. (**dowód:** pisemna opinia biegłego z zakresu akustyki mgr inż. M. Z. z dnia 03 marca 2015 r. – k. 305-319; ustna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu akustyki mgr inż. M. Z. złożona na rozprawie w dniu 30 września 2015 r. /00:03:02-00:29:36/ – k. 375-377).

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie dokumentów zebranych w aktach sprawy. Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy miała zaś opinia biegłego z zakresu akustyki mgr inż. M. Z. z dnia 03 marca 2015 r. (k. 305-319) uzupełniona przez biegłego opinią ustną złożoną na rozprawie w dniu 30 września 2015 r. (k. 375-377). Powyższa opinia została sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje, na podstawie przeprowadzonych pomiarów na nieruchomości należącej do powódki, w oparciu o prawidłowo przyjęte normy badawcze. Opinia została wykonana precyzyjnie. W sposób zwięzły ustaliła zasadnicze dane i kwestie będące przedmiotem niniejszej sprawy, w oparciu o które biegły wyciągnął logiczne wnioski. Z tych względów Sąd uznał powyższą opinię za wiarygodną i pełnowartościową jako materiał dowodowy w niniejszej sprawie. Prawidłowe ustalenia poczynione przez biegłego były wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie bez przeprowadzania dalszego postępowania dowodowego. Dlatego Sąd oddalił wnioski dowodowe powódki o przeprowadzenie dowodów z opinii biegłych specjalistów z zakresu szacowania nieruchomości oraz z zakresu spraw budowlanych, ponieważ opinie te, w świetle ustaleń poczynionych przez biegłego mgr inż. M. Z., okazały się zbędne i ostatecznie nieistotne. Przeprowadzenie tych dowodów prowadziłoby zaś do nieuzasadnionego wydłużenia niniejszego postępowania, generując dodatkowo dalsze koszty postępowania. Z tej samej przyczyny Sąd oddalił wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Uchwałą nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 roku nieruchomość powodów znalazła się w (...) Ograniczonego (...) ((...)) dla (...) im. (...) w W.. Na mocy tej uchwały wydzielono strefy (...) (...) objęte ograniczeniami dotyczącymi przeznaczenia terenu i sposobów korzystania z terenów, w różnym zakresie dla każdej z ww. stref. Choć nieruchomość powodów znalazła się w (...), znajduje się ona poza strefą (...) i strefą (...).

Zgodnie z treścią art. 129 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 r., poz. 1232 – t.j. ze zm.), jeżeli w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel nieruchomości może żądać wykupienia nieruchomości lub jej części. W związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę; szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości. Z powyższymi roszczeniami, stosownie do treści ust. powołanego artykułu, można wystąpić w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości.

Z art. 135 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska wynika, że stworzenie obszaru ograniczonego użytkowania może mieć miejsce, jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, albo z analizy porealizacyjnej wynika, iż mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu. Obszar ograniczonego użytkowania dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub dla zakładów lub innych obiektów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana, jako takie przedsięwzięcie określa się na zasadach wskazanych w art. 135 ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Przepis

ten zawiera delegację do określenia obszaru ograniczonego użytkowania, jak również określa rodzaj aktu prawnego, w drodze którego następuje jego utworzenie.

Podstawą do domagania się powyższych roszczeń może być ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości poprzez stworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Powódka wskazała, że ograniczeniem sposobu korzystania z jej nieruchomości jest samo ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania (tak: Sąd Najwyższy, m.in., w wyroku z dnia 06 maja 2010 roku, II CSK 602/09). Z takim stanowiskiem nie można jednak się zgodzić. Sąd meriti w pełni podziela bowiem pogląd wynikający z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2012 r. (IV CSK 28/12), zgodnie z którym „odpowiedzialność odszkodowawczą, o której mowa w art. 129 ustawy Prawo ochrony środowiska, przewidziano nie za samo ograniczenie i nie za każde ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Odszkodowanie nie rekompensuje zmiany dotychczasowej sytuacji właściciela nieruchomości, a tym bardziej utrzymywania już istniejących ograniczeń w przypadku zmiany aktu prawnego. Odszkodowanie służy bowiem za konkretną szkodę, która powstała w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości, a nie za samo ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Konieczną przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej jest więc szkoda, której źródłem jest rozporządzenie lub akt prawa miejscowego powodujący ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Szkoda ma być normalnym następstwem wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego wprowadzającego ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości. Szkoda taka może powstać, gdy akt prawa miejscowego wprowadza nowe lub zwiększa dotychczasowe ograniczenia co do sposobu korzystania z nieruchomości lub też przedłuża na kolejny okres ograniczenia, które zostały wprowadzone na określony czas. Szkoda nie powstaje, gdy kolejny akt prawny utrzymuje zakres ograniczeń na dotychczasowym poziomie (jak poprzednio obowiązujący).” Z powyższego wynika, że szkoda może powstać jedynie, gdy akt prawa miejscowego wprowadza nowe, zwiększa lub przedłuża dotychczasowe ograniczenia oraz, że szkoda nie powstaje, gdy kolejny akt prawny utrzymuje zakres ograniczeń na dotychczasowym poziomie, tzn. na poziomie poprzednio obowiązującego aktu prawnego lub gdy zmniejsza te ograniczenia, jak miało to miejsce w rozpoznawanej sprawie.

W związku z powyższym uznać należy, iż zgłoszone w złożonym w niniejszej sprawie pozwie roszczenia odszkodowawcze z tytułu spadku wartości nieruchomości powódki są bezpodstawne i podlegają oddaleniu z uwagi na fakt, iż dla nieruchomości należącej do niej, samo wejście w życie uchwały nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania nie skutkowało żadnymi nowymi ograniczeniami, które ingerowałyby w jej prawo własności. Ograniczenia takie zostały bowiem przewidziane jedynie dla wydzielonych stref (...) i (...) a wymienionych w § 5 wskazanej uchwały. Brak nowych ograniczeń w stosunku do nieruchomości położonej w M. przy ul. (...) w powołanej uchwale oznacza brak przesłanki dochodzenia roszczeń (por. art. 129 ustawy Prawo ochrony środowiska) i ich bezpodstawność. Zgodnie bowiem z treścią art. 129 ust. 2 w związku z art. 135 ustawy Prawo ochrony środowiska podstawą roszczeń odszkodowawczych z tytułu utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania mogą być wyłącznie szkody pozostające w związku z wprowadzonymi ograniczeniami sposobu korzystania z nieruchomości. Mając na uwadze, iż w dniu wejścia w życie uchwały Sejmiku Województwa (...) z dnia 20 czerwca 2011 r. na nieruchomości powodów nie powstały nowe ograniczenia roszczenia odszkodowawcze z tego tytułu nie zasługują na uwzględnienie.

Ponadto Sąd w niniejszej sprawie zbadał, czy na nieruchomości powódki, pomimo braku ograniczeń na skutek wprowadzenia (...) dla (...) im. (...) w W. w sposobie korzystania z nieruchomości wymienionych w uchwale, sama działalność lotniska powoduje ograniczenia w sposobie korzystania z jej nieruchomości, które korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem czynią niemożliwe lub istotnie ograniczone. Powódka podniosła bowiem, że na skutek rozwoju lotniska, a w konsekwencji wprowadzenia (...), przez zwiększenie ruchu lotniczego immisje związane z jego działalnością stały się dla niej szczególnie uciążliwe. W jej ocenie hałas pochodzący z samolotów spowodował bowiem dodatkowe obniżenie wartości jej nieruchomości oraz konieczność dokonania rewitalizacji akustycznej budynku mieszkalnego posadowionego na ww. nieruchomości. Dlatego Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego akustyka, który miał stwierdzić, czy w nieruchomości będącej przedmiotem niniejszego pozwu poziom hałasu środowiskowego wywołanego działalnością (...) im. (...) w W. przekracza dopuszczone prawem normy. Z przeprowadzonej opinii, poprzedzonej badaniami

akustycznymi na nieruchomości położonej w M. przy ul. (...), wynika, że na działce powódki nie występują przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, tak w porze dziennej jak i nocnej, zgodnie z wartościami określonymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01 października 2012 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2012 r. poz. 1109). Dodatkowo biegły w swojej opinii wskazał, że taką okoliczność potwierdzają również okresowe badania w punkcie pomiarowym (...), który jest oddalony o ok. 1 000 m w linii prostej od działki powódki, które są przeprowadzane dla (...) im. (...) w W.. Strona powodowa kwestionowała zasadność przyjętych przez biegłego norm, w oparciu o które zostało przeprowadzone badanie akustyczne. Zarzuty te nie były jednak usprawiedliwione. W ustnej opinii złożonej na rozprawie w dniu 30 września 2015 r. biegły wskazał, że zastosowane przez niego normy były prawidłowe i zgodne ze stanowiskiem Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, zgodnie z którym do oceny stopnia ochrony budynków przed hałasem zewnętrznym, w przypadku lotniczym, powinna być zastosowana norma (...) (pismo PKN z dnia 05 maja 2014 r. znajdujące się w aktach sprawy toczącej się przed tutejszym Sądem o sygn. I C 1086/15 - k. 395-396) norma (...) nie jest właściwa do oceny działalności pozwanego na klimat akustyczny budynku. Z uwagi na sumaryczne parametry hałasu w lokalu, a więc pochodzące również od wszelkich innych hałasów występujących w badanym lokalu, stanowi ona bardziej wytyczne dla projektantów. Z kolei norma (...) nie opisuje metod pomiaru hałasu na zewnątrz ani izolacyjności, gdyż służy do oceny zmierzonych na podstawie innych norm wskaźników izolacyjności

Okoliczność, że w nieruchomości powódki nie występują przekroczenia norm hałasu czyni również bezpodstawnym jej roszczenie odszkodowawcze w zakresie rewitalizacji akustycznej budynku położonego w M. przy ul. (...). Zgodnie bowiem ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wyrażonym w wyroku z dnia 05 czerwca 2015 r. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 05 czerwca 2015 r. sygn. akt I ACa 391/13, System Informacji Prawnej LEX nr 1363334), które Sąd meriti podziela, zwrot nakładów na dodatkową ochronę akustyczną przysługiwać może tylko w granicach, w jakich konieczność ta wynika z zakwalifikowania budynku do poszczególnej strefy (...). Odszkodowanie takie nie może zatem obejmować kosztów doprowadzenia nieruchomości powodów do standardów ochrony akustycznej wymaganej na podstawie powszechnie obowiązujących norm i przepisów prawa budowlanego. Z przeprowadzonego badania przez biegłego wynika, że izolacyjność ścian zewnętrznych budynku spełnia wymagania polskich norm (PN- (...)...) we wszystkich pomieszczeniach (k. 319), a więc brak jest podstaw do dokonania rewitalizacji budynku. Budynek ten spełnia wymagania ochrony akustycznej wynikającą z obowiązujących norm i przepisów prawa budowlanego. To, że powódce subiektywnie dokucza obecność lotniska, nie może być przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Wobec braku przekroczenia norm hałasu wywołanych działalnością (...) im. (...) w W. powódka nie wykazała przesłanki powstania szkody wywołanej działalnością pozwanego poprzez pogorszenie się izolacyjności ww. budynku przekraczającej dopuszczalne normy, a tym samym nie spełniła pierwszej przesłanki umożliwiającej dochodzenie odszkodowania z tytułu rewitalizacji akustycznej budynku położonego w M. przy ul. (...). Z akt sprawy wynika, że wszystkie normy izolacyjności, w stosunku do budynku powodów, są zachowane. Jeżeli zaś dla powódki powszechnie obowiązujący standard nie wystarcza, kosztami polepszenia akustyczności ich budynku nie można obciążać pozwanego. Warunkiem niezbędnym dochodzenia odszkodowania jest wykazanie przede wszystkim braku klimatu akustycznego w pomieszczeniach. Dopiero wykazanie, że w pomieszczeniach nie ma klimatu akustycznego uzasadniałoby konieczność ustalenia zakresu zabezpieczeń niezbędnych dla jego zapewnienia oraz dokonania ich wyceny, a tego obowiązku powodowie nie wypełnili.

Mając na uwadze powyższe, powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego przyznanego z urzędu /Dz.U. z 2013 r., poz. 490 - tekst jednolity/. Powódka A. K. jest w niniejszej sprawie stroną przegraną. Na zasądzoną od powódki kwotę (...) zł tytułem zwrotu kosztów procesu poniesionych przez pozwanego, składało się wynagrodzenie fachowego pełnomocnika w kwocie (...) zł oraz opłata skarbową od tego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (pkt II wyroku).

Na podstawie art. 113 § 1 i 2 u.k.s.c. Sąd nakazał również pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę (...) zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa (pkt IV. wyroku).